

SLOVO

jeden jednomu

PÁTÝ DÍL

Studium ve dvou:
sedmá a osmá kapitola
Janova evangelia

SLOVO

jeden jednomu

PROMISE CZ
IMPULS K RŮSTU

Smíšené reakce

Jan 7,1-52

Ježíš přišel o slavnosti stánků do Jeruzaléma a strávil týden ve stanu, aby si připomenul to, jak věrně Bůh vedl Izraelce během čtyřiceti let na poušti poté, co unikli z Egypta. Byl to jeden ze tří hlavních náboženských svátků.

V této části najdeme čtyři prvky:

- zmatené reakce,
- změnu situace,
- nabídku života,
- rozdělení.

Rámeček na další stránce ukazuje širokou škálu reakcí na to, kým je Ježíš. Pojďme se na ně podívat.

-
1. Nenávist Židů (v. 1)
  2. Zájem (v. 11)
  3. „Je to dobrý člověk.“ nebo „Jen obluzuje lidi.“ (v. 12 a 13)
  4. „Je posedlý.“ (v. 20)
  5. „Uvěřil v něj snad někdo z hodnostářů?“ (v. 26)
  6. Mnoho lidí v něj uvěřilo, protože udělal řadu zázraků. (v. 31)
  7. Velekněží a farizeové ho chtěli zatknout. (v. 32)
  8. Zmatek – Kde to skončí? Půjde snad k Řekům? (v. 35)
  9. Lidé si myslí, že je opravdu Boží zaslíbený prorok. (v. 40)
  10. Rozdělení (v. 43 a 44)
  11. Strážníci na něm vidí něco jedinečného. (v. 45 a 46)
  12. Velekněží a farizeové se domnívají, že je to podvodník. (v. 47)
  13. Nikodém: Nemyslíte, že bychom ho měli alespoň vyslechnout? (v. 51)

Začínáme tady

- ¹ Potom Ježíš chodil po Galileji. Nechtěl se totiž zdržovat v Judsku, protože ho židovští představení chtěli zabít.
- ² Blížila se židovská Slavnost stánků,
- ³ a tak mu jeho bratři řekli: „Odejdi odsud a vydej se do Judska, ať i tvoji učedníci vidí, jaké skutky děláš.“
- ⁴ Nikdo, kdo chce být známý, přece nedělá nic v skrytu. Když děláš takové věci, ukaž se světu!“
- ⁵ Ani jeho bratři v něj totiž nevěřili.

⁶ Ježíš jim odpověděl: „Pro vás je vždycky vhodný čas, ale můj čas ještě nepřišel.

⁷ Vás nemá svět proč nenávidět, ale mě nenávidí, protože o něm vydávám svědectví, že jeho skutky jsou zlé.

⁸ Jděte na slavnost sami. Já tam nejdu; můj čas se ještě nenaplnil.“

⁹ To jim řekl a zůstal v Galileji.

¹⁰ Později, když jeho bratři odešli, vydal se na slavnost i on, ale ne zjevně, spíše potají.

¹¹ Židovští představení už ho na slavnosti hledali. „Kde je?“ vyptávali se.

¹² V lidu se o něm vedlo mnoho řečí; někteří říkali: „Je dobrý!“ a jiní zas: „Není! Jen obluzuje lidi!“

¹³ Kvůli strachu z představených však o něm nikdo nemluvil otevřeně.

¹⁴ Asi v polovině svátku Ježíš vešel do chrámu a začal učit.

¹⁵ Židé jen žasli: „Jak to, že zná Písma, když se neučil?“

¹⁶ Ježíš jim odpověděl: „Mé učení není mé, ale Toho, který mě poslal.

¹⁷ Bude-li někdo chtít konat jeho vůli, pozná, je-li to učení z Boha, nebo zda mluvím sám od sebe.

¹⁸ Kdo mluví sám od sebe, hledá svou vlastní slávu. Kdo ale hledá slávu Toho, který ho poslal, ten je pravdomluvný a není na něm nic špatného.

Zmatené odpovědi

Jak Ježíš odpovídá na otázky ohledně své totožnosti?

Říká, že přišel od Boha. **v. 16**

Trvá na tom, že je pravdomluvný.
v. 18

Co pak Ježíš dělá?

Obrací pozornost k nim.

Jeho skutky dokládají jeho slova
– naproti tomu oni jsou pokrytci.

v. 21-24

(„Jeden skutek“, o kterém zde Ježíš
mluví, je uzdravení ochrnutého
v Janovi 5,1–14).

Shrnutí Ježíšovy reakce: „Budete-li chtít
konat Boží vůli (místo toho, abyste si
chránili své milované pozice), poznáte,
že moje slovo je Boží vůle!“

¹⁹ Mojžíš vám dal Zákon, že? Přitom
nikdo z vás Zákon neplní. Proč mě
chcete zabít?“

²⁰ „Jsi posedlý!“ odpověděl mu zástup.
„Kdo tě chce zabít?“

²¹ Ježíš jim odpověděl: „Udělal jsem
jeden skutek a všichni se divíte.“

²² Mojžíš vám uložil obřizku (i když
ta nepochází od Mojžíše, ale už od
praotců), a vy obřezáváte chlapce
i v sobotu.

²³ Může-li člověk v sobotu přijímat
obřizku a neporušovat tím Mojžíšův
zákon, proč se na mě zlobíte, že jsem
v sobotu uzdravil celého člověka?

²⁴ Nesudte podle zdání, sudte
spravedlivým soudem.“

Vezměme to osobně:

Proč bychom chtěli odmítnout Ježíše?

Uvědomujeme si, kdo je?

Pokud Ježíše odmítneme, proč to uděláme?

Pokud jeho učení a slova nejsou od Boha,
odkud tedy jsou?

Ježíšovo učení je velice prosté

- vzpomeňte si na Jana 5:

Jan 5,23b: „Kdo nectí Syna, nectí ani Otce,
který ho poslal.“

²⁵ Někteří z Jeruzalémských začali říkat:
„Není to snad ten, kterého chtějí
zabít?“

²⁶ Podívejte se, mluví svobodně a nikdo
nic nenamítá. Že by hodnostáři přece
jen poznali, že je to Mesiáš?

²⁷ Jenže o tomto víme, odkud je, ale až
přijde Mesiáš, nikdo nebude vědět,
odkud je.“

²⁸ Ježíš, který zatím vyučoval v chrámě,
tehdy zvolal: „Znáte mě a také víte,
odkud jsem. Nepřišel jsem ale sám
od sebe. Ten, který mě poslal, je
pravdomluvný. Vy ho neznáte,

²⁹ ale já ho znám, neboť jsem od něj a on
mě poslal.“

³⁰ Chtěli ho za to zatknout, ale nikdo na
něj nevztáhl ruku, neboť ještě nepřišla
jeho chvíle.

Změna situace

Co Ježíš říká o sobě?

Odkud přišel. **v. 28-29**

Kam jde. **v. 33**

Proč ho lidé nepoznávají a nejdou za ním?

Protože neznají Boha. **v. 28**

Protože se k Bohu nemohou dostat sami vlastními silami.

Co Ježíš říká o lidech,

kteří ho odmítají?

- Neznají Boží vůli. **v. 17**
- Soudí podle zdání. **v. 24**
- Neznají Boha. **v. 28**
- Nemohou se dostat k Bohu. **v. 34**

To vede k nepřátelství vůči Bohu. **v. 30**

Ježíš má ale po celou dobu nad situací naprostou kontrolu. **v. 30b a 33**

³¹ Mnozí ze zástupu v něj ale uvěřili. „Až přijde Mesiáš,“ říkali, „vykoná snad více znamení než on?“

³² Jakmile farizeové uslyšeli, že zástup o něm vede takové řeči, společně s vrchními kněžími na něj poslali chrámovou stráž, aby ho zatkli.

³³ Ježíš jim řekl: „Ještě na kratičko jsem s vámi; potom odejdu k Tomu, který mě poslal.“

³⁴ Budete mě hledat, ale nenajdete. Tam, kde jsem, se nedostanete.“

³⁵ „Kam se chystá jít, že ho nenajdeme?“ ptali se Židé mezi sebou. „Půjde snad do řecké diaspory učít Řeky?“

³⁶ Co tím myslel, když řekl: „Budete mě hledat, ale nenajdete. Tam, kde jsem, se nedostanete?“

Nabídka života

Ke Slavnosti stánků patřila i spousta vody, protože na poušti Bůh lidem zajistil vodu - dvakrát vytryskla voda přímo ze skály!

**Ježíš dává lidem
úžasnou nabídku. Jakou?**

Živou vodu. Ježíš je podstatou této slavnosti – Bůh vede svůj lid a zachraňuje ho. **v. 37-38**

Ježíš i uprostřed zmatku a nepřátelství nabízí úžasnou milost!

**Chceme si udržet svůj život takový, jaký je,
nebo je pro nás Ježíšova nabídka výzvou?**

³⁷ V poslední den, když svátek vrcholil, Ježíš vstal a zvolal: „Kdo má žízeň, pojď ke mně a pij!“

³⁸ Kdo věří ve mne, z jeho nitra potečou řeky živé vody, jak praví Písmo.“

³⁹ (A to řekl o Duchu, kterého měli přijmout věřící v něho; neboť Duch ještě nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.)

40 Jakmile to uslyšeli, mnozí v zástupu říkali: „Je to opravdu ten Prorok.“

41 Někteří říkali: „Je to Mesiáš!“
A další: „Přijde snad Mesiáš z Galileje?“

42 Neříká Písmo, že Mesiáš přijde ze semene Davidova, z Betléma, městečka, kde bydlel David?“

43 Zástup se kvůli němu rozdělil na dva tábory.

44 Někteří se ho chtěli chopit, ale nikdo na něj nevztáhl ruku.

45 Strážní se tehdy vrátili k farizeům a vrchním kněžím. Ti se ptali: „Jak to, že jste ho nepřivedli?“

46 Strážní odpověděli: „Takhle nikdy nikdo nemluvil!“

47 „Snad jste se také nenechali obloudit?“ osopili se na ně farizeové.

48 „Uvěřil v něj snad někdo z hodnostářů nebo z farizeů?“

49 Jenom ten prokletý dav, co nezná Zákon!“

50 Jeden z nich, Nikodém (který ho předtím navštívil), jim ale řekl:

51 „Copak náš Zákon někoho soudí, aniž by byl nejdříve vyslechnut a zjistilo se, co udělal?“

52 „Snad nejsi také z Galileje?“ odpověděli mu. „Studuj a uvidíš, že z Galileje žádný prorok nepovstal!“

Rozdělení

Jak lidé reagují na Ježíšovu nabídku?

Jsou rozdělení. **v. 43**

Ježíšova slova rozdělují lidi i dnes.

Existují tři možné odpovědi:

- můžeme se rozhodnout ignorovat důkazy a strčit hlavu do písku.
- můžeme věřit v Boha, ale podle svých vlastních podmínek. Věřit v Boha, ale ne v Ježíše, však znamená Boha odmítnout.
- můžeme jednat na základě důkazů, nejít s davem a zcela Ježíši důvěřovat.

Důvěra Ježíši ovšem může mít nepříjemné důsledky!

Co se stalo Nikodémovi?

Hájí Ježíše a jeho kolegové se mu posmívají.

Je ironií, že dokonce ani nepřátelství Židů vůči Nikodémovi nebylo správné. Neprostudovali si, odkud Ježíš pochází.

⁵¹ „Copak náš Zákon někoho soudí, aniž by byl nejdříve vyslechnut a zjistilo se, co udělal?“

⁵² „Snad nejsi také z Galileje?“ odpověděli mu. „Studuj a uvidíš, že z Galileje žádný prorok nepovstal!“

Jan 7,1-52

¹Potom Ježíš chodil po Galileji. Nechtěl se totiž zdržovat v Judsku, protože ho židovští představení chtěli zabít. ²Blížila se židovská Slavnost stánků, ³a tak mu jeho bratři řekli: „Odejdi odsud a vydej se do Judska, ať i tvoji učedníci vidí, jaké skutky děláš.“ ⁴Nikdo, kdo chce být známý, přece nedělá nic v skrytu. Když děláš takové věci, ukaž se světu!“ ⁵Ani jeho bratři v něj totiž nevěřili. ⁶Ježíš jim odpověděl: „Pro vás je vždycky vhodný čas, ale můj čas ještě nepřišel. ⁷Vás nemá svět proč nenávidět, ale mě nenávidí, protože o něm vydávám svědectví, že jeho skutky jsou zlé. ⁸Jděte na slavnost sami. Já tam nejdu; můj čas se ještě nenaplnil.“

⁹To jim řekl a zůstal v Galileji. ¹⁰Později, když jeho bratři odešli, vydal se na slavnost i on, ale ne zjevně, spíše potají. ¹¹Židovští představení už ho na slavnosti hledali. „Kde je?“ vyptávali se. ¹²V lidu se o něm vedlo mnoho řečí; někteří říkali: „Je dobrý!“ a jiní zas: „Není! Jen obluzuje lidi!“ ¹³Kvůli strachu z představených však o něm nikdo nemluvil otevřeně.

¹⁴Asi v polovině svátku Ježíš vešel do chrámu a začal učit. ¹⁵Židé jen žasli: „Jak to, že zná Písma, když se neučil?“ ¹⁶Ježíš jim odpověděl: „Mé učení není mé, ale Toho, který mě poslal. ¹⁷Bude-li někdo chtít konat jeho vůli, pozná, je-li to učení z Boha, nebo zda mluvím sám od sebe. ¹⁸Kdo mluví sám od sebe, hledá svou vlastní slávu. Kdo ale hledá slávu Toho, který ho poslal, ten je pravdomluvný a není na něm nic špatného. ¹⁹Mojžíš vám dal Zákon, že? Přitom nikdo z vás Zákon neplní.

Proč mě chcete zabít?“ ²⁰„Jsi posedlý!“ odpověděl mu zástup. „Kdo tě chce zabít?“ ²¹Ježíš jim odpověděl: „Udělal jsem jeden skutek a všichni se divíte. ²²Mojžíš vám uložil obřízku (i když ta nepochází od Mojžíše, ale už od praotců), a vy obřezáváte chlapce i v sobotu. ²³Můželi člověk v sobotu přijímat obřízku a neporušovat tím Mojžíšův zákon, proč se na mě zlobíte, že jsem v sobotu uzdravil celého člověka? ²⁴Nesudte podle zdání, suďte spravedlivým soudem.“

²⁵Někteří z Jeruzalémských začali říkat: „Není to snad ten, kterého chtějí zabít? ²⁶Podívejte se, mluví svobodně a nikdo nic nenamítá. Že by hodnostáři přece jen poznali, že je to Mesiáš? ²⁷Jenže o tomto víme, odkud je, ale až přijde Mesiáš, nikdo nebude vědět, odkud je.“

²⁸Ježíš, který zatím vyučoval v chrámě, tehdy zvolal: „Znáte mě a také víte, odkud jsem. Nepřišel jsem ale sám od sebe. Ten, který mě poslal, je pravdomluvný. Vy ho neznáte, ²⁹ale já ho znám, neboť jsem od něj a on mě poslal.“ ³⁰Chtěli ho za to zatknout, ale nikdo na něj nevztáhl ruku, neboť ještě nepřišla jeho chvíle. ³¹Mnozí ze zástupu v něj ale uvěřili. „Až přijde Mesiáš,“ říkali, „vykoná snad více znamení než on?“

³²Jakmile farizeové uslyšeli, že zástup o něm vede takové řeči, společně s vrchními kněžími na něj poslali chrámovou stráž, aby ho zatkli. ³³Ježíš jim řekl: „Ještě na kratičko jsem s vámi; potom odejdu k Tomu, který mě poslal. ³⁴Budete mě hledat, ale nenajdete. Tam, kde jsem, se nedostanete.“ ³⁵„Kam se chystá jít, že ho nenajdeme?“ ptali se Židé mezi sebou. „Půjde snad do řecké diaspory učit Řeky? ³⁶Co tím myslel, když řekl:

„Budete mě hledat, ale nenajdete. Tam, kde jsem, se nedostanete?“

³⁷V poslední den, když svátek vrcholil, Ježíš vstal a zvolal: „Kdo má žízeň, pojď ke mně a pij!“ ³⁸Kdo věří ve mne, z jeho nitra potečou řeky živé vody, jak praví Písmo.“ ³⁹(A to řekl o Duchu, kterého měli přijmout věřící v něho; neboť Duch ještě nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.)

⁴⁰Jakmile to uslyšeli, mnozí v zástupu říkali: „Je to opravdu ten Prorok.“ ⁴¹Někteří říkali: „Je to Mesiáš!“ A další: „Přijde snad Mesiáš z Galileje?“ ⁴²Neříká Písmo, že Mesiáš přijde ze semene Davidova, z Betléma, městečka, kde bydlel David?“

⁴³Zástup se kvůli němu rozdělil na dva tábory. ⁴⁴Někteří se ho chtěli chopit, ale nikdo na něj nevztáhl ruku. ⁴⁵Strážní se tehdy vrátili k farizeům a vrchním kněžím. Ti se ptali: „Jak to, že jste ho nepřivedli?“ ⁴⁶Strážní odpověděli: „Takhle nikdy nikdo nemluvil!“ ⁴⁷„Snad jste se také nenechali obloudit?“ osopili se na ně farizeové. ⁴⁸„Uvěřil v něj snad někdo z hodnostářů nebo z farizeů?“ ⁴⁹Jenom ten proklatý dav, co nezná Zákon!“ ⁵⁰Jeden z nich, Nikodém (který ho předtím navštívil), jim ale řekl: ⁵¹„Copak náš Zákon někoho soudí, aniž by byl nejdříve vyslechnut a zjistilo se, co udělal?“ ⁵²„Snad nejsi také z Galileje?“ odpověděli mu. „Studuj a uvidíš, že z Galileje žádný prorok nepovstal!“

Příště:

Kdo je vlastně Ježíš?

Kdo je Ježíš...

Jan 8,12-59

Možná přemýšlíte, proč nezačínáme 8. kapitulu už v 1. verši.

Ačkoli se odborníci obecně shodují, že Jan 7,53 - 8,11 zachycuje Ježíšovo učení, tento text není zaznamenán v nejranějších rukopisech. Byl k Janovu evangeliu doplněn později.

Začneme tedy v Janovi 8,12 - odehrává se stále během Slavnosti stánků.

Témata jsou také stejná:

- Kdo je Ježíš?
- Co se stane s lidmi, kteří ho odmítají?

Tato část má také dva dílčí oddíly:

- 1) Odkud jsi a kam jdeš?
- 2) Ke komu patříš?

Kapitola 8

¹² Ježíš k nim pak znovu promluvil: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“

¹³ Farizeové mu namítli: „Svědčíš sám o sobě, tvé svědectví neplatí.“

Odkud pocházíš?

Co zde Ježíš naznačuje o lidech,
kteří se rozhodli odmítnout světlo?

Dál žijí v temnotě. **v. 12**

Jak na to reagovali farizeové?

Mají námítky a zpochybňují Ježíšovu
důvěryhodnost. **v. 13a**

Z čeho Ježíše obviňují?

Že mluví jako svůj vlastní svědek,
a proto se jeho svědectví nepočítá.
v. 13b

Proč mají farizeové problém to přijmout?

Soudí podle lidských norem.

Jak Ježíš odpovídá?

Ježíš může svědčit o sobě, protože:

- Je světlo světa. **v. 12**
- Ví, odkud přišel. **v. 14**
- Jeho rozhodnutí jsou podepřena Otcem, Bohem. **v. 16**
- Proto splňuje podmínky dané židovským zákonem! **v. 17**

14 Ježíš jim odpověděl: „Ačkoli
svědčím sám o sobě, mé svědectví
platí, neboť vím, odkud jsem přišel
a kam jdu. Vy však nevíte, odkud
přicházím ani kam jdu.

15 Vy soudíte tělesně, já nesoudím
nikoho.

16 A i kdybych soudil, můj soud je
pravdivý, neboť nejsem sám, ale je
se mnou Otec, který mě poslal.

17 Ve vašem Zákoně je psáno, že
svědectví dvou lidí je pravé.

18 Svědčím sám o sobě a svědčí o mně
Otec, který mě poslal.“

Pravda vyšla najevo!

Farizeové stále uvažují v rámci lidských představ.
Ptají se: Kde je tvůj táta?

¹⁹ Říkali mu tedy: „Kde je ten tvůj otec?“ Ježíš odpověděl: „Neznáte mě ani mého Otce. Kdybyste mě znali, znali byste i mého Otce.“

Jakou skutečnost Ježíš odhaluje?

- Nevědí, kdo je Ježíš.
- Kdyby to věděli, znali by také Ježíšova Otce, Boha!

²⁰ Tato slova říkal u pokladnice, když učil v chrámě, ale nikdo ho nezatkl, neboť jeho chvíle ještě nepřišla.

Kdo má situaci pod kontrolou?

I přes hněv farizeů se Ježíš nenechá zatknout – protože to nemá v plánu.

Verš 20 jasně říká, že Ježíš byl stále v chrámu – což znamená, že mluví s náboženskými vůdci své doby, během Slavnosti stánků.

Kam jdeš?

Kam Ježíš podle svých slov jde?

Ježíš se vrátí ke svému Otci v nebi
– na místo, kam oni nemohou.

v. 21-22

Proč s ním nemohou jít?

I když jsou zbožní, patří světu
– neznají Boha.

Jak Ježíš ještě zvyšuje sázku?

Zemřou ve svých hříších, bez
odpuštění – pokud v něj nebudou
věřit.

- To opět vyvolává vážnou otázku týkající se Ježíšovy autority.
- Ježíš ale neustoupí – to oni budou stát před soudem, ne Ježíš!

Proč můžeme věřit Ježíšovým slovům, a ne slovům lidí?

Protože Ježíšovy skutky
pocházejí od Boha.

²¹ Ježíš k nim znovu promluvil: „Já odcházím. Budete mě hledat, dokud nezemřete ve svém hříchu. Jdu tam, kam vy nemůžete.“

²² Židé na to říkali: „To se snad chce zabít, že říká: ‚Jdu tam, kam vy nemůžete?‘“

²³ Odpověděl jim: „Vy jste zdola, já jsem shora. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa.“

²⁴ Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Nebudete-li věřit, že já jsem, zemřete ve svých hříších.“

²⁵ „A kdo jsi?“ zeptali se ho. „Říkám vám to už od začátku,“ odpověděl jim Ježíš.

²⁶ „Mám o vás mnoho co říci a soudit. Ten, který mě poslal, je ovšem pravdomluvný a já říkám světu, co jsem slyšel od něj.“

²⁷ Nepochopili však, že s nimi mluvil o Otci.

²⁸ Proto jim Ježíš řekl: „Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, kdo jsem. Nic nedělám sám od sebe, ale mluvím, jak mě naučil Otec.

²⁹ Ten, který mě poslal, je se mnou. On mě nenechal samotného, neboť vždycky dělám, co se mu líbí.“

³⁰ A při těch slovech v něj mnozí uvěřili.

Stále nechápou, že když Ježíš mluví o svém Otci, mluví o Bohu.

Jak to Ježíš formuluje?

Sám sebe označuje jako „Syna člověka“ (titul Božího nejvyššího vládce, který dostal od Boha veškerou pravomoc, aby soudil všechny lidi a vládl jim).

Opět používá Boží osobní jméno, které se objevuje ve Starém zákoně: *JSEM!*

Mluví o „vzdvižení“, což odkazuje na jeho smrt na kříži.

Ježíšova smrt a vzkříšení budou důkazem toho, že je Bohem.

K čemu to vedlo?

Mnozí v něj uvěřili.

Ježíš je stále
v chrámě a mluví
k těm, kdo mu věří.

³¹ Židům, kteří mu uvěřili, Ježíš řekl:
„Když zůstanete v mém slově, budete
opravdu mými učedníky.

³² Poznáte pravdu a pravda vás
vysvobodí.“

³³ „Jsme Abrahamovo símě!“ ohradili
se. „Nikdy jsme nikomu neotročili.
Jak můžeš říkat: ‚Budete svobodní?‘“

³⁴ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen,
říkám vám, že každý, kdo hřeší, je
otrokem hříchu.

³⁵ A otrok nezůstává v domě navždy,
navždy zůstává syn.

³⁶ Když vás Syn vysvobodí, budete
opravdu svobodní.

Komu patříš?

Věří v něj, a proto znají pravdu.

Co ale způsobuje pravda?

v. 32

Proč se zlobí?

Jako Boží lid sami sebe nikdy
nepovažovali za otroky. v. 33

Čemu ale otročí?

Hříchu. v. 34

Kdo je podle Ježíše otrokem?

Každý! v. 34

Co to znamená?

- Týká se to nás všech!
- Jsme otroky, protože stále hřešíme
a nemůžeme přestat... a jakmile
jednou zhřešíme, čeká nás Boží
soud.

Co říká Ježíš o otrocích?

Otrok není členem rodiny – syn je
navždy členem rodiny.

Jak můžeme uniknout z otroctví?

Prostřednictvím smrti Ježíše Krista,
pravého Syna, který byl „vzvednut“
na kříži. Pak jsme svobodní!

Odkud přirozeně pocházíme...

Ve verších 37-47 Ježíš ukazuje,
že jsou jen dvě duchovní rodiny – otázka zní,
do které z nich patříme?

**Ježíš pomocí čtyř logických kroků ukazuje,
do jaké rodiny člověk patří. O jaké kroky jde?**

Krok 1: Mají různé otce

- Příslušnost k rodině ukazují tím, že se chovají jako jejich otec: chtějí Ježíše zavraždit. **v. 37**
- „Já ukazuji, do jaké rodiny patřím, když mluvím slova, která jsem slyšel od svého Otce.“ **v. 38**

Krok 2: Abraham není jejich duchovním otcem.

- Abraham nemůže být jejich otcem. Kdyby byl, chovali by se jinak. **v. 39**
- Musejí proto mít jiného duchovního otce. **v. 41**
- Abraham možná je jejich fyzickým otcem, ale duchovně patří do úplně jiné rodiny. **v. 41**

³⁷ Vím, že jste Abrahamovo símě, ale chcete mě zabít, protože mé slovo u vás nemá místo.

³⁸ Já mluvím o tom, co jsem viděl u svého Otce; vy zase děláte, co jste slyšeli od svého otce.“

³⁹ „Náš otec je Abraham,“ odpověděli mu. „Kdybyste byli děti Abrahama,“ řekl jim Ježíš, „dělali byste Abrahamovy skutky.“

⁴⁰ Vy mě ale chcete zabít – člověka, který vám pověděl pravdu, kterou slyšel od Boha. To Abraham nedělal.

⁴¹ Vy děláte skutky svého otce.“

42 Ježíš jim řekl: „Kdyby byl vaším Otcem Bůh, milovali byste mě, protože jsem vyšel z Boha a od něj přicházím. Ne-přišel jsem sám od sebe, to on mě poslal.

43 Proč nerozumíte mé řeči? Nemůžete mé slovo ani slyšet!

44 Váš otec je ďábel a vy chcete plnit touhy svého otce. Od počátku to byl vrah a ne-stál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví, jak je mu vlastní, neboť je lhář a otec lži.

45 Ale protože já říkám pravdu, nevěříte mi.

46 Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? A když říkám pravdu, proč mi nevěříte?

47 Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte proto, že nejste z Boha.“

Krok 3: Bůh není jejich Otcem

- Kdyby byl Bůh jejich Otcem, poznali by Ježíše a milovali by ho.

v. 42

- Nedokážou snést jeho slovo.

v. 43

Krok 4: Jejich otcem je ďábel

- Jednají jako ďábel. Chtějí Ježíše zavraždit a nemají zájem o pravdu. v. 44-45

- Je to šokující obvinění, proti kterému se nemohou bránit!

v. 46

Proč nesnesou Ježíšova slova?

Nepatří Bohu.

Když tyto kroky vztáhneme na sebe, co to říká o naší duchovní rodině, když odmítáme Ježíše a jeho učení?

Chvilka pro shrnutí a zamyšlení

Jsme přirozeně duchovně mrtví. Ježíš ale učí:

Jan 5,24 „Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“

Bez Božího Ducha jsme ztraceni:

Jan 6,63 „Duch je ten, kdo dává život; tělo nedokáže nic. Slova, která vám mluvím, jsou Duch a jsou život.“

Žijeme v temnotě, dokud nezačneme následovat Ježíše:

Jan 8,12 Ježíš k nim pak znovu promluvil: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“

Neposloucháme Boha – a naše hříchy přinášejí smrt:

Jan 8,23-24 Odpověděl jim: „Vy jste zdola, já jsem shora. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa. Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Nebudete-li věřit, že já jsem, zemřete ve svých hříších.“

Jsme otroky hříchu... ale Ježíš nám dává nádherný slib ohledně svobody:

Jan 8,31-32 Židům, kteří mu uvěřili, Ježíš řekl: „Když zůstanete v mém slově, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“

Toto poselství je pro všechny – pro náboženské vůdce, lidi, kteří Ježíši uvěřili, i pro ty, kdo jen poslouchají opodál – všichni potřebují uvěřit Ježíši.

Nikdo z nás se k Bohu nemůže dostat z vlastních sil
– všichni jsme hříšníci!

Když si myslíme, že jsme dost dobří a dokážeme v sobě
zazehnout jiskřičku duchovního života sami, měli bychom se nad tím ještě jednou pořádně zamyslet!

48 Židé mu odpověděli: „Neříkáme správně, že jsi posedlý Samaritán?“
 49 „Nejsem posedlý,“ odpověděl Ježíš. „Jen ctím svého Otce, ale vy mnou pohrdáte.“
 50 Já však nehledám svoji slávu; je tu někdo jiný, který ji hledá a soudí.
 51 Amen, amen, říkám vám: Kdokoli zachová mé slovo, navěky nespátí smrt.“
 52 „Teď víme jistě, že jsi posedlý!“ řekli mu Židé. „Abraham zemřel, stejně tak proroci, a ty říkáš: ‚Kdokoli zachová mé slovo, navěky nezakusí smrt.‘“
 53 Jsi snad větší než náš otec Abraham? Ten zemřel! I proroci zemřeli! Koho ze sebe děláš?“
 54 Ježíš odpověděl: „Chválím-li sám sebe, má chvála nic neznamena. Ten, kdo mě chválí, je můj Otec, kterého vy nazýváte svým Bohem,

Jak Židé reagují?

Myslí si, že to on přišel od ďábla, ne oni! **v. 48**

Ježíš to říká jasně: nic nepochopili. **v. 49**

Jak víme, že to nepochopili?

Protože Ježíš ctí Boha, ale oni ne. **v. 49-50**

Opět zpochybňují Ježíšovu totožnost, ale Ježíš poukazuje na to, odkud pochází důkaz...

Pochází od Boha, který oslaví Ježíše. **v. 54**

Kdy se to stane?

Na kříži a při vzkříšení. Vzpomeňte si:

v. 28 „Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, kdo jsem. Nic nedělám sám od sebe, ale mluvím, jak mě naučil Otec.“

55 ale neznáte ho. Já ho znám. Kdybych řekl, že ho neznám, byl bych podobný vám, lhář. Ale znám ho a zachovávám jeho slovo.

56 Abraham se těšil, že uvidí můj den; uviděl ho a zaradoval se.“

57 „Ještě ti není padesát let, a viděl jsi Abrahama?“ řekli mu na to Židé.

58 Ježíš odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Dříve než byl Abraham, já jsem.“

59 Tehdy vzali kamení a chtěli ho ukamenovat. Ježíš se ale skryl a opustil chrám.

Jak víme, že Ježíš je pravý Boží Syn?

Na rozdíl od Židů zná Boží slovo a poslouchá ho.

Co Ježíš říká o Abrahamovi?

Bůh Abrahamovi ukázal, kdo je Ježíš a co přišel vykonat – a na rozdíl od Židů v Ježíšově době z toho měl Abraham radost!

Proč jsou z toho Židé zmatení?

Abraham už je několik tisíc let mrtvý!

Co Ježíš říká o sobě?

Je Bohem. Říká to pomocí jména, kterým se Bůh představil Mojžíšovi: *JSEM*.

Jak víme, že Židé plně pochopili, co

Ježíš tvrdí v 58. verši?

Okamžitě začali sbírat kameny – chtěli ho ukamenovat za rouhání!

v. 59

Kdo má ale situaci pod kontrolou?

Ježíš! Jeho chvíle ještě nepřišla. Ježíš z chrámu odchází bez újmy. v. 59

Shrnutí

Co jsme dnes viděli?

Naše odpověď na Ježíšovo učení odhalí, do jaké duchovní rodiny opravdu patříme.

Musíme si uvědomit, že jsme:

- duchovně slepí,
  - duchovně zotročeni,
  - Nejsme „přirozeně“ Božími dětmi.
- Potřebujeme přijít k Ježíši, abychom našli:
- světlo,
  - pravdu,
  - odpuštění a právo být částí Boží rodiny.

Jan 8,12-59

¹²Ježíš k nim pak znovu promluvil: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“ ¹³Farizeové mu namítli: „Svědčíš sám o sobě, tvé svědectví neplatí.“ ¹⁴Ježíš jim odpověděl: „Ačkoli svědčím sám o sobě, mé svědectví platí, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy však nevíte, odkud přicházím ani kam jdu.“ ¹⁵Vy soudíte tělesně, já nesoudím nikoho. ¹⁶A i kdybych soudil, můj soud je pravdivý, neboť

nejsem sám, ale je se mnou Otec, který mě poslal. ¹⁷Ve vašem Zákoně je psáno, že svědectví dvou lidí je pravé. ¹⁸Svědčím sám o sobě a svědčí o mně Otec, který mě poslal.“ ¹⁹Ríkali mu tedy: „Kde je ten tvůj otec?“ Ježíš odpověděl: „Neznáte mě ani mého Otce. Kdybyste mě znali, znali byste i mého Otce.“ ²⁰Tato slova říkal u pokladnice, když učil v chrámě, ale nikdo ho nezatkl, neboť jeho chvíle ještě nepřišla. ²¹Ježíš k nim znovu promluvil: „Já odcházím. Budete mě hledat, dokud nezemřete ve svém hříchu. Jdu tam, kam vy nemůžete.“ ²²Židé na to říkali: „To se snad chce zabít, že říká: ‚Jdu tam, kam vy nemůžete?‘“ ²³Odpověděl jim: „Vy jste zdola, já jsem shora. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa. ²⁴Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Nebudete-li věřit, že ‚já jsem,‘ zemřete ve svých hříších.“ ²⁵„A kdo jsi?“ zeptali se ho. „Říkám vám to už od začátku,“ odpověděl jim Ježíš. ²⁶„Mám o vás mnoho co říci a soudit. Ten, který mě poslal, je ovšem pravdomluvný a já říkám světu, co jsem slyšel od něj.“ ²⁷Nepochopili však, že s nimi mluvil o Otci. ²⁸Proto jim Ježíš řekl: „Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, kdo jsem. Nic nedělám sám od sebe, ale mluvím, jak mě naučil Otec. ²⁹Ten, který mě poslal, je se mnou. On mě nenechal samotného, neboť vždycky dělám, co se mu líbí.“ ³⁰A při těch slovech v něj mnozí uvěřili. ³¹Židům, kteří mu uvěřili, Ježíš řekl: „Když zůstanete v mém slově, budete opravdu mými učedníky. ³²Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“ ³³„Jsme

Abrahamovo símě!“ ohradili se. „Nikdy jsme nikomu neotročili. Jak můžeš říkat: ‚Budete svobodní?‘“ ³⁴Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu. ³⁵A otrok nezůstává v domě navždy, navždy zůstává syn. ³⁶Když vás Syn vysvobodí, budete opravdu svobodní. ³⁷Vím, že jste Abrahamovo símě, ale chcete mě zabít, protože mé slovo u vás nemá místo. ³⁸Já mluvím o tom, co jsem viděl u svého Otce; vy zase děláte, co jste slyšeli od svého otce.“ ³⁹„Náš otec je Abraham,“ odpověděli mu. „Kdybyste byli děti Abrahama,“ řekl jim Ježíš, „dělali byste Abrahamovy skutky. ⁴⁰Vy mě ale chcete zabít – člověka, který vám pověděl pravdu, kterou slyšel od Boha. To Abraham nedělal. ⁴¹Vy děláte skutky svého otce.“ „My jsme se nenarodili ze smilstva,“ odpověděli. „Máme jednoho Otce, Boha!“ ⁴²Ježíš jim řekl: „Kdyby byl vaším Otcem Bůh, milovali byste mě, protože jsem vyšel z Boha a od něj přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, to on mě poslal. ⁴³Proč nerozumíte mé řeči? Nemůžete mé slovo ani slyšet! ⁴⁴Váš otec je ďábel a vy chcete plnit touhy svého otce. Od počátku to byl vrah a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví, jak je mu vlastní, neboť je lhář a otec lži. ⁴⁵Ale protože já říkám pravdu, nevěříte mi. ⁴⁶Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? A když říkám pravdu, proč mi nevěříte? ⁴⁷Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte proto, že nejste z Boha.“ ⁴⁸Židé mu odpověděli: „Neříkáme správně, že jsi posedlý Samaritán?“ ⁴⁹„Nejsem posedlý,“ odpověděl Ježíš. „Jen ctím svého Otce, ale vy mnou pohrdáte. ⁵⁰Já

však nehledám svoji slávu; je tu někdo jiný, který ji hledá a soudí. ⁵¹Amen, amen, říkám vám: Kdokoli zachová mé slovo, navěky nespátí smrt.“ ⁵²„Teď víme jistě, že jsi posedlý!“ řekli mu Židé. „Abraham zemřel, stejně tak proroci, a ty říkáš: ‚Kdokoli zachová mé slovo, navěky nezakusí smrt.‘“ ⁵³„Jsi snad větší než náš otec Abraham? Ten zemřel! I proroci zemřeli! Koho ze sebe děláš?“ ⁵⁴Ježíš odpověděl: „Chválím-li sám sebe, má chvála nic neznamena. Ten, kdo mě chválí, je můj Otec, kterého vy nazýváte svým Bohem, ⁵⁵ale neznáte ho. Já ho znám. Kdybych řekl, že ho neznám, byl bych podobný vám, lhář. Ale znám ho a zachovávám jeho slovo. ⁵⁶Abraham se těšil, že uvidí můj den; uviděl ho a zaradoval se.“ ⁵⁷„Ještě ti není padesát let, a viděl jsi Abrahama?“ řekli mu na to Židé. ⁵⁸Ježíš odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Dříve než byl Abraham, já jsem.“ ⁵⁹Tehdy vzali kamení a chtěli ho ukamenovat. Ježíš se ale skryl a opustil chrám.

Příště...

Ježíš je světlo světa!

Název originálu: The Word One to One
Copyright © 2013 William Taylor/Richard Borgonon/10Publishing
Vydavatel: 10Publishing, a division of 10ofthose.com
www.10ofthose.com

Slovo jeden jednomu – Pátý díl
1. české vydání 2020
Vydavatel: © PROMISE CZ, z. s.
www.promisecz.org
Překlad z anglického originálu: Radka Braňová
Sazba textu: Jan Vopalecký
Tisk: Tiskservis Jiří Pustina

Veškerá práva českého vydání vyhrazena.

Žádná část této knihy nesmí být v jakékoli formě reprodukována
bez předchozího písemného svolení vydavatele.

Neoznačené biblické verše jsou z Bible,
překlada 21. století © 2017, BIBLION, z. s.
Použito se svolením vydavatele.
Všechna práva vyhrazena.

Knihu lze zakoupit:
PROMISE CZ, z.s.
www.promisecz.org

ISBN 978-80-87812-20-4
ISBN 978-80-87812-11-2 (soubor)